

VLAAMSE *R*EGULATOR
VOOR DE MEDIA

ALGEMENE KAMER

ZAAK VRM t. NV LIFE! TV BROADCASTING COMPANY

(dossier nr. 2007/0413/3)

BESLISSING
nr. 2008/010

18 januari 2008

In de zaak van VRM tegen NV Life! TV Broadcasting Company,

De Vlaamse Regulator voor de Media (algemene kamer), samengesteld uit:

Dhr J. BAERT, *voorzitter*,

Dhr P. HERROELEN,

Mevr K. VAN DER PERRE, *leden*,

en Dhr D. PEEREMAN, *griffier*,

Na beraadslaging op 18 januari 2008,

Neemt op dezelfde datum de volgende beslissing:

PROCEDURE

1. Ingevolge de algemene opdracht, vastgesteld bij het kaderbesluit monitoring van het Vlaams Commissariaat voor de Media van 22 april 2005 om op bepaalde tijdstippen en op basis van steekproeven gerichte controles uit te voeren inzake de naleving van de regels inzake reclame, telewinkelen, sponsoring en boodschappen van algemeen nut op radio en televisie, werden door de onderzoekscel van de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: de Regulator) uitzendingen op maandag 17 september 2007 van 6 verschillende televisieomroepen aan een onderzoek onderworpen.

Het betreft hier onder meer de uitzendingen van het omroepprogramma Life! TV van de particuliere televisieomroep die zich richt tot de gehele Vlaamse Gemeenschap NV LIFE!TV Broadcasting Company.

Het onderzoek werd uitgevoerd op basis van opnames door Mediaxim.

2. Met een nota van 6 december 2007 heeft de onderzoekscel van de Regulator de resultaten van het gevoerde onderzoek meegedeeld aan de algemene kamer van de Regulator.

3. De Regulator beslist op 14 december 2007 om, op basis van het onderzoeksrapport, tegen NV LIFE!TV Broadcasting Company (hierna : Life TV), met maatschappelijke zetel Arianelaan 12 te 1200 Brussel, een ambtshalve onderzoek te starten.

4. De beslissing om over te gaan tot een ambtshalve onderzoek wordt samen met de bevindingen uit het onderzoeksrapport bij aangetekende brief van 19

december 2007 aan Life TV meegedeeld. De omroep wordt tevens uitgenodigd om binnen vijftien dagen na ontvangst ervan zijn schriftelijke opmerkingen in te dienen. De omroep krijgt ook de mogelijkheid zijn opmerkingen mondeling te komen toelichten op een hoorzitting op 18 januari 2008 indien hij daarom verzoekt.

5. Met een aangetekend schrijven, door de Regulator ontvangen op 14 januari 2008, bezorgt Life TV zijn schriftelijke opmerkingen.

6. Op de hoorzitting van 18 januari 2008 wordt Life TV vertegenwoordigd door Wim Weetjens.

DE FEITEN

7. Life! TV wordt uitgezonden hetzij in het digitaal aanbod, hetzij analoog op het mozaïekkanaal van 10 uur tot 13 uur en van 14 uur tot 15 uur. Het bevat een programmatie in lusvorm.

Tijdens het programma 'Life! TV Horoscoop' kan een sms gestuurd worden of naar een betaalnummer gebeld worden om een persoonlijke horoscoop te ontvangen. Mogelijk zou dit een telewinkelaanbieding kunnen zijn waarbij het vereiste onderscheid tussen telewinkelen en de programma's ontbreekt en waarbij telewinkelen wordt uitgezonden zonder gebruik te maken van de decretaal voorgeschreven vormen.

HET RECHT

8. Artikel 2, 19°, van de decreten betreffende de radio-omroep en de televisie, gecoördineerd op 4 maart 2005 (hierna genoemd : het Mediadecreet), luidt als volgt :

“Voor de toepassing van deze gecoördineerde decreten wordt verstaan onder :

telewinkelen : rechtstreekse aanbiedingen aan het publiek die worden uitgezonden met het oog op de levering tegen betaling van goederen of diensten, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen.”

9. Artikel 101, § 1, van het Mediadecreet luidt als volgt :

“Reclame en telewinkelen moeten duidelijk als dusdanig herkenbaar zijn en door optische en/of akoestische middelen duidelijk onderscheiden zijn van de programma’s.

Reclame en telewinkelspots moeten worden gegroepeerd in niet-openvolgende tijdsblokken van beperkte duur.”

10. Artikel 102 van het Mediadecreet luidt als volgt :

“ Televisieomroepen die niet uitsluitend telewinkelprogramma’s uitzenden, kunnen telewinkelen uitzenden in de vorm van blokken, onder de volgende voorwaarden :

1° de blokken moeten zonder onderbreking minimaal vijftien minuten in beslag nemen;

2° het maximale aantal blokken per dag bedraagt acht met een maximale totale duur van drie uur;

3° de blokken moeten door visuele en auditieve middelen duidelijk herkenbaar worden gemaakt als blokken voor telewinkelen;

4° de blokken mogen niet tussen de programmaonderdelen worden ingevoegd;

5° in de onmiddellijke omgeving van kinderprogramma’s mogen geen telewinkelmogelijkheden worden uitgezonden. Met onmiddellijke omgeving wordt bedoeld binnen een tijdsbestek van vijftien minuten voor en na het kinderprogramma.”

A. Argumenten van de aangeklaagde omroep

11. Life TV verwijst naar het arrest van 18 oktober 2007 van het Europees Hof van Justitie (zaak C-195/06, randnummer 37) waarin verduidelijkt wordt dat er slechts sprake van telewinkelen kan zijn indien een rechtstreekse aanbieding een “werkelijke onafhankelijke economische dienstverrichting is en niet slechts een aanbieding tot amusement binnen de uitzending”.

Het Hof heeft zich in belangrijke mate aangesloten bij de conclusie van de advocaat-generaal, die onder meer argumenteerde dat wanneer het belang van die rechtstreekse aanbieding louter accessoir is en ten dienste staat van het doel van het programma, deze aanbieding ingaat op de inhoud van het programma en er geen sprake is van telewinkelen.

Situaties waarbij de tussenkomst van de kijker, ook al is dat tegen betaling, deel uitmaakt van de redactionele inhoud van het programma en de voortgang ervan beïnvloedt, vallen dan ook buiten het begrip telewinkelen.

De omroep voert aan dat de kijker in het programma, naast een aantal vaste rubrieken, ook de mogelijkheid wordt geboden actief te participeren via telefoon of sms. De inkomende oproepen/sms'en worden behandeld door de redactie van het programma, die overgaat tot het maken van een selectie van de meest interessante oproepen/sms'en. Vervolgens worden de vragen van de kijkers, zoals geformuleerd in de oproep/sms, tijdens de opname van het programma voorgelegd aan de aanwezige astroloog.

Tijdens de hoorzitting verklaart de vertegenwoordiger van de omroep dat de kijker/beller wiens vraag niet geselecteerd wordt om op antenne te komen, direct aan de telefoon zijn horoscoop ontvangt.

De omroep stelt dat hieruit ondubbelzinnig blijkt dat de rechtstreekse aanbieding enkel tot doel heeft de actieve participatie en de inbreng van de kijker via telefoon/sms tot stand te brengen en derhalve in zekere mate de inhoud van (een deel van) het programma bepaalt. Er is in casu dus slechts sprake van een aanbieding tot 'amusement' binnen de uitzending.

Om al deze redenen is de omroep van mening dat de betrokken rechtstreekse aanbieding niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 2, 19°, van het Mediadecreet en dat er derhalve geen inbreuk kan zijn op artikel 101 en/of 102 van het Mediadecreet.

Tijdens de hoorzitting verklaart de vertegenwoordiger van de omroep dat een deel van de prijs van elke oproep voor de omroep is.

12. Verder voert de omroep aan dat hen geen inbreuk op artikel 101, § 1, tweede lid, van het Mediadecreet kan worden verweten vermits dit artikel betrekking heeft op de reglementering van telewinkelspots, terwijl artikel 102 van het Mediadecreet betrekking heeft op de telewinkelspots.

Volgens de omroep kan de betrokken aanbieding in geen geval worden beschouwd als een telewinkelspot daar de aanbieding immers gedurende het hele programma in beeld verschijnt.

13. Tenslotte benadrukt Life TV dat de omroep er te goeder trouw van uitging dat het programma conform het Mediadecreet is opgebouwd en zich, indien nodig, onmiddellijk zal conformeren mocht de Regulator toch tot een inbreuk zou besluiten. Gelet hierop en het feit dat het de eerste maal is dat de omroep een inbreuk zou plegen, past het volgens Life TV dat de Regulator enkel een waarschuwing zou opleggen.

B. Beoordeling

14. De Regulator merkt op dat Life TV in zijn verweer betwist dat er sprake zou zijn van telewinkelen en dat de omroep de voorwaarden van artikel 2, 19°, van het Mediadecreet hiervoor koppelt aan deze van het arrest van 18 oktober 2007 van het Europees Hof van Justitie (zaak C-195/06, randnummer 37).

De Regulator stelt dat het betrokken arrest van het Hof van Justitie geveld werd in een specifieke zaak, namelijk als antwoord op een prejudiciële vraag over de zogenaamde besselletjes. Het Hof beantwoordde onder welke voorwaarden dergelijke spelletjes als telewinkelen of als reclame kunnen worden beschouwd. Het arrest heeft dus specifiek betrekking op besselletjes en legt geen voorwaarden voor telewinkelen in het algemeen op. De Regulator is derhalve van mening dat het arrest niet dienstig is bij de beoordeling of de voorliggende zaak als telewinkelen moet worden beschouwd.

De Regulator is van oordeel dat de uitzending waarin de mogelijkheid wordt aangeboden om zijn persoonlijke horoscoop aan te kopen, dient te worden beschouwd als telewinkelen. De pancartes die tijdens het programma worden getoond, bieden het publiek de mogelijkheid om een persoonlijke horoscoop te verkrijgen door hetzij te bellen naar een 0903-nummer tegen betaling van 1,12 euro per minuut hetzij door een sms te versturen tegen betaling van 1,5 euro per bericht. Alle elementen van de definitie van telewinkelen zijn aanwezig bij het aanbieden van deze dienst tegen betaling. De Regulator verwijst hiervoor eveneens naar de beslissing nr. 2005/112 d.d. 16 december 2005 van het Vlaams Commissariaat voor de Media.

Wat het verweer van Life TV betreft dat de rechtstreekse aanbieding enkel tot doel heeft de actieve participatie en de inbreng van de kijker via telefoon/sms tot stand te brengen en zo in zekere mate de inhoud van een deel van het programma bepaalt, stelt de Regulator vast dat de inbreng van de kijkers inderdaad gebruikt wordt om een deel van het programma samen te stellen. De Regulator stelt echter vast dat niet alle oproepen gebruikt worden om de inhoud van het programma te bepalen, doch dat ook die

kijkers een persoonlijke horoscoop ontvangen. Het gegeven dat elke beller een persoonlijke horoscoop ontvangt, ongeacht of zijn vraag deel uitmaakt van het programma, en het gegeven dat de omroep aan elke oproep verdient, doet de Regulator besluiten dat de dienst in de eerste plaats op de verkoop van een persoonlijke horoscoop is gericht.

15.1. De Regulator stelt vast dat Life TV voor het omroepprogramma Life! TV beschikt over een erkenning als particuliere televisieomroep die zich richt tot de gehele Vlaamse Gemeenschap. De omroep is dus geen televisieomroep die uitsluitend telewinkelprogramma's uitzendt. Dit betekent dat Life TV telewinkelen mag uitzenden overeenkomstig de bepalingen van artikel 101 (telewinkelspots) of artikel 102 (telewinkelmogelijkheden) van het Mediadecreet.

De Regulator is het eens met de omroep dat de betrokken aanbieding niet als een telewinkelspot kan worden beschouwd omdat de aanbieding gedurende het hele programma in beeld verschijnt. De Regulator volgt de omroep dus dat hem geen inbreuk op artikel 101, § 1, tweede lid, van het Mediadecreet kan worden verweten.

15.2. De Regulator is van mening dat de aanbieding, waarin de mogelijkheid wordt aangeboden om een persoonlijke horoscoop aan te kopen, dan ook als een telewinkelmogelijkheid moet worden beschouwd en dus moet voldoen aan artikel 102 van het Mediadecreet.

De Regulator stelt vast dat het telewinkelmogelijkheid minstens niet duidelijk herkenbaar wordt gemaakt door visuele en auditieve middelen als blok voor telewinkelen. De Regulator kan dus niet anders dan vaststellen dat Life TV telewinkelen heeft uitgezonden zonder gebruik te maken van de decretaal voorgeschreven vormen.

De Regulator kan er derhalve niet aan voorbijgaan dat Life TV de bepalingen van artikel 102 van het Mediadecreet heeft geschonden met de uitzending van de aanbieding om een persoonlijke horoscoop aan te kopen.

De aard van de vastgestelde overtreding doet de Regulator besluiten dat een waarschuwing een gepaste sanctie is.

OM DEZE REDENEN, BESLIST DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

1. In hoofde van de particuliere televisieomroep NV Life! TV Broadcasting Company een inbreuk vast te stellen op artikel 102 van het Mediadecreet.

2. Overeenkomstig artikel 176, § 1, van het Mediadecreet, de particuliere televisieomroep NV Life! TV Broadcasting Company daarvoor te waarschuwen.

Aldus uitgesproken te Brussel, op 18 januari 2008.

D. PEEREMAN
griffier

J. BAERT
voorzitter

<p>Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.</p>
